

Regler, som Ministeren fastsætter i Henhold til § 18, er offentliggjort og traadt i Kraft, være saa stor, at Præmier og Bidrag bringes i Overensstemmelse med disse Regler. Finder der ikke en saadan Nedsættelse Sted af en Forsikringstagers Præmie eller Bidrag, og findes der ikke i Forsikringsaftalen Hjemmel til en Fastsættelse af Præmien til et højere Beløb end svarende til en saadan Nedsættelse, er Forsikringstageren, for saa vidt han ikke maatte ønske at opretholde Forsikringen paa de af Selskabet fastsatte Vilkaar, berettiget til — dog kun indtil en Maaned efter Modtagelsen af Meddelelsen om Præmiens Fastsættelse — at opsiges Forsikringen med 8 Ugers Varsel uanset Tidspunktet for Forsikringstidens Udløb.

Loven træder i Kraft den 1. Januar 1928 og kommer til Anvendelse paa Ulykkestilfælde indtrufne nævnte Dato eller senere.

I Bemærkningerne til det fremsatte Lovforslag redegøres først kortelig for de nugældende Bestemmelser og nævnes, at Ministeriet har ment det nødvendigt at underkaste Udgifterne til den lovplichtige Ulykkesforsikring en Revision. Det udtales derefter:

»Pristallet var ved 1916-Lovens Vedtagelse 124. I 1920, da de nugældende Satser blev fastsat, var Pristallet 262. Da Pristallet i Juli 1926 var 184, og da Lønniveauet er faldet ca. 30 pCt. siden 1920, finder man det naturligt at revidere denne Lovgivnings Satser, saaledes at disse og Præmierne saa vidt muligt kommer i Overensstemmelse med det nuværende Prisniveau. Ved en saadan Revision maa man tage i Betragtning, at Forhøjelsen af Satserne i 1920 ikke skete fuldt ud i Forhold til Prisstigningen, og Ministeriet vil derfor anse det for rigtigt at benytte Prisniveauet i 1916 som Udgangspunkt for Nedsættelsen.

Det nuværende Prisniveau ligger ca. 50 pCt. over Niveauet i 1916, og man kunde derfor tænke sig at fastsætte Maksimallønnen til 1 800 Kr., nemlig 1916-Lovens Tal + 50 pCt. Dette vilde svare til en Nedsættelse af de nuværende Maksimalbeløb med 25 pCt. En ligefrem Gennemførelse heraf vilde imidlertid ikke være ganske rigtig, idet en saadan Nedsættelse alene vilde berøre de bedst lønnede Arbejdere, som ifølge Loven ikke faar Erstatning i Forhold til deres virkelige Løn, da denne ligger over Maksimumssatsen, medens Arbejdere, hvis Aarslønninger nu ligger mellem 1 800 Kr. og 1 200 Kr., herunder de unge Arbejdere og Lærlinge,